

AIS!

Ovidi Montllor

Ai!

De bo, no res!

De mal, cabassos!

De feina, plens.

De béns, escassos.

Ai!

Volguts per molts
que volen guanys.

Serem la clau
que els obre els
panyes.

Ai!

I un cop oberts,
ens deixaran
que fem rovell
al seu clauer
fins que ens morim:

Ai!

I, si pot ser,
sense ser vells.

Que la vellesa
porta tristesa
i una dispesa
que minva els guanys.

Ai!

De dolç, estranys.
D'amarg, companys.
Pensant en cel
infern tindrem.

Ai!

I ací a la terra
quan ens morim
als fills deixem,
amb l'esperança
que facin ells
el que no hem fet.